

Arrest

nr. 126 929 van 10 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S. S. (...), verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Semantan, gelegen in Watapur district van de provincie Kunar afkomstig te zijn. U bent een jongeman, een pashtoun, en u woonde samen met uw ouders, uw broer en twee zussen. Uw vader was arbeider. U spreekt Pashtou. U ging niet naar school in Afghanistan en kan lezen noch schrijven.

De man van uw vaders tante, J. K. (...), was lid van de taliban. Hij woonde in Nuristan maar kwam maandelijks naar uw ouderlijk huis. Toen u de leeftijd bereikte van tien jaar wou hij u meenemen om u op te leiden tot een goede strijder. Uw familie weigerde echter. J. K. (...) kondigde aan dat hij u zou kidnappen. Wanneer hij daarna bij uw familie op bezoek kwam, verstopte u zich. U ging ook niet meer buitenshuis. Dit ging zo zeven jaar door, tot zeven maanden voor uw vertrek. Toen viel J. K. (...) uw vader en u aan. Door uw verwondingen bleef u zes maanden in bed. Toen u aan de beterhand

was, keerde J. K. (...) terug waarbij hij aankondigde dat hij u later die dag zou meenemen. Een vriend van uw vader kwam u halen en u vluchtte weg uit uw dorp. U verliet Afghanistan vijf dagen voor het begin van de ramadan (juli 2013) en kwam in België aan op 11 november 2013. U diende de dag nadien een asielaanvraag in bij de bevoegde autoriteiten en verklaarde hierbij minderjarig te zijn.

U verklaarde niet terug te kunnen keren naar Afghanistan uit vrees voor J. K. (...). U legde geen documenten neer ter staving van uw asielerelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielerelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst moet gewezen worden op het feit dat uit een leeftijdsonderzoek blijkt dat u zich ten onrechte als minderjarige aanbiedt aan de asielinstanties. Na leeftijdsonderzoek is immers komen vast te staan dat u ouder bent dan 18 jaar waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is (beslissing dienst Voogdij ter kennis gebracht op 27 november 2013). Het CGVS merkt hierbij op dat het gegeven dat u ten onrechte voorhield minderjarig te zijn uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang brengt.

Verder dient het CGVS vast te stellen dat u elementaire kennis over uw regio van herkomst ontbeert. Zo kon u geen enkel idee geven van de grootte van uw eigen dorp, waarin u nochtans heel uw leven zou hebben gewoond. Zelfs indien u gevraagd werd of er veertig dan wel duizend huizen staan in uw dorp, zegt u dit vergeten te zijn en niet te weten (CGVS, 5). Dit is bijzonder opmerkelijk. Op de vraag wat de naam van het centrum van uw district is, antwoordde u initieel dat u dit vergeten bent (CGVS, 3). Later, wanneer er werd doorgevraagd naar de locatie van buitenlandse militaire basissen in uw regio, herinnerde u zich de naam van uw districtscentrum plots wel (CGVS, 7). Gezien uw dorp volgens uw verklaringen slechts een aantal dorpen van het districtscentrum verwijderd is (CGVS, 3) doet het gegeven dat u de naam van het districtscentrum zo moeilijk kan oproepen het vermoeden rijzen dat u deze zaken heeft willen instuderen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat uw verklaring dat uw dorp op 20 minuten te voet van de provinciehoofdstad gelegen is (CGVS, 3) onmogelijk overeen kan komen met de realiteit. De afstand tussen uw dorp en de provinciehoofdstad Asadabad bedraagt immers om en bij de 10 kilometer in vogelvlucht. Ook uw uitspraak dat er vier of vijf dorpen tussen uw dorp en de provinciehoofdstad liggen, strookt geenszins met de werkelijkheid.

Ook uw beschrijving van de omgeving van uw dorp is weinig accuraat voor iemand die beweert zijn hele leven op dezelfde plaats te hebben gewoond. Zo verklaarde u dat er maar één rivier door uw district stroomt, de Pech, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er een tweede rivier door uw district stroomt, die met de door u genoemde rivier samenkomt in het districtscentrum, niet ver van uw dorp gelegen (CGVS, 4). Het is dus weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van deze tweede rivier.

Verder noemde u twee mogelijke manieren om van uw dorp naar het districtscentrum te gaan, een weg langs de rivier en een weg langs Karai. Volgens u liggen de dorpen Ghondi en Shingan langs de weg naast de rivier en is deze weg onverhard (CGVS, 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt

blijkt inderdaad dat er een weg loopt naast de Pech rivier, maar dat deze weg verhard is en dat de werken om deze weg aan te leggen beëindigd werden in 2008, lang voor u uw geboortestreek verklaarde te hebben verlaten. Gezien deze weg langs uw eigen dorp loopt, is het onwaarschijnlijk dat u niet weet dat deze weg verhard is. Wanneer u werd gevraagd of het dorp Ghondi, dat volgens u op de weg ligt naar het districtscentrum, aan dezelfde kant van de weg ligt als uw eigen dorp of aan de andere kant, verklaarde u daar geen idee van te hebben aangezien u "de kaart niet kent" (CGVS, 11-12). Gezien u zelf Ghondi noemde als dorp op weg naar het districtscentrum is het weinig aannemelijk dat u dit dorp niet kan lokaliseren (CGVS, 3 en 11).

Als u verder werd gevraagd om dorpen te noemen die aan de andere kant van de rivier gesitueerd zijn, noemt u twee dorpen die inderdaad aan de andere kant van de rivier liggen, maar noemt u ook Shengan, een dorp dat aan dezelfde kant van de rivier ligt als uw eigen dorp. Gezien dit dorp relatief dicht bij uw eigen dorp ligt is het eerder vreemd dat u zich hierover vergist (CGVS, 11). Wanneer u werd gevraagd om het dorp Koz Karmol te situeren zei u dat u om daar te geraken de brug van Qamchi dient over te steken en dat de brug van Qamchi ver ligt van uw dorp (CGVS, 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het dorp Koz Karmol een naburig dorp is van Semantan, uw dorp, en dat de door u vermelde brug helemaal niet in de buurt van het dorp Koz Karmol ligt. De dorpen Malikana en Bar Karmol, eveneens naburige dorpen van Semantan, zeggen u daarenboven helemaal niets (CGVS, 11). Overigens benoemde u de aan u getoonde foto van een brug in uw regio foutief als de Qamchi brug, terwijl het een foto was van een brug in een naburig dorp van Semantan, nl. Malikana.

Hoewel u de basissen van de buitenlandse troepen in uw regio kan lokaliseren, kan u verder geen enkel voorbeeld geven van incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen (CGVS, 14). Dit is erg opmerkelijk gezien er wel degelijk verschillende incidenten terug te vinden zijn in uw regio waarbij burgerslachtoffers vielen. Meer nog, uw provincie staat bekend als de provincie met een van de hoogste aantallen burgerslachtoffers in Afghanistan. Het is bovendien frappant dat u enerzijds niet in staat bent om zelfs maar één voorbeeld te geven van een incident waarbij burgerslachtoffers vielen terwijl u anderzijds wel, tot in de details toe, enkele incidenten weet weer te geven waarbij hogergeplaatste Afghanen omkwamen (zo weet u dat een zekere Matiula een Corolla bestuurde toen hij werd aangevallen en dat een andere persoon werkte bij het 'OCCP'- CGVS, 13). Het contrast tussen uw verklaringen hieromtrent doet wederom het vermoeden rijzen dat uw verklaringen omtrent de incidenten waarbij vooraanstaanden omkwamen een ingestudeerd karakter hebben.

Opvallend is ook dat u geen enkel voorbeeld kan geven van werken of reconstructieprojecten die in uw regio zijn gebeurd, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat onder meer de Pech River Road werd aangelegd, die voorbij uw dorp komt, en er een brug werd gebouwd die uw district met de provinciehoofdstad verbindt (CGVS, 12). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, mag wederom verbazen. U weet verder wel te vermelden dat er in uw regio soms overstromingen gebeurden maar deze waren volgens u eerder beperkt in omvang zonder vernielingen aan huizen en velden (CGVS, 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er wel degelijk overstromingen plaatsvonden die vele hectaren veld in uw district vernielden, evenals een belangrijke brug die uw district met de provinciehoofdplaats verbond.

Bovendien stelt het CGVS vast dat, hoewel u Zalmai noemde als districtchef van Watapur, u zijn volledige naam niet kent noch weet u tot welke stam deze man behoort. Iets anders kan u over deze man ook niet vertellen (CGVS, 14). Het is vreemd dat u niet meer informatie kan aanbrengen over het hoofd van uw district, zelfs al heeft u hem persoonlijk nooit ontmoet. In de Afghaanse context, die sterk bepaald wordt door stam- en clanverbanden, is het bijzonder opmerkelijk dat u over de persoon die het hoofd is van uw district niet verder komt dan de blote opsomming van zijn naam.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u geen antwoorden kan geven op eenvoudige vragen over de verschillende etnische groepen in Afghanistan. Zo weet u niet welke personen of groepen er in Afghanistan Dari spreken. U weet enkel te zeggen dat ze 'farsisprekenden' worden genoemd, maar u heeft geen enkel idee of ze ook anders gekend zijn (CGVS, 5), terwijl het algemeen geweten is dat een aantal grote bevolkingsgroepen van Afghanistan, zoals de harara's en de tadjieken, het Dari als voornaamste taal hanteren. Verder heeft u geen enkele notie waar de Hazara's ergens in Afghanistan leven (CGVS, 5). Daarenboven kan u geen bekende personen noemen van de Safi stam, de stam waartoe u volgens uw eigen verklaringen behoort, wat eveneens eigenaardig is gezien het belang van de stammen in de Afghaanse samenleving (CGVS, 4).

Ook uw gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender valt op. U gaf zelfs expliciet toe dat u de volgorde van de Afghaanse maanden niet kent (CGVS, 13). Dit blijkt eveneens uit het feit dat u niet kan benoemen in welke maand u Afghanistan verliet; u stelde dat dit in de maand van de ramadan gebeurde maar u kon niet vertellen in welke maand de ramadan in 2013 viel (CGVS, 7). Voort heeft u geen enkel idee hoe nieuwjaarsdag in Afghanistan wordt genoemd (CGVS, 13). Dit is nochtans een algemeen bekend gegeven in dit land. En hoewel u verklaarde dat er in de zomer overstromingen zijn

kan u in zijn geheel niet benoemen welke de zomermaanden zijn (CGVS, 13). Als reden hiervoor zegt u dat het altijd vriest in Kunar (CGVS, 13), hetgeen duidelijk wordt tegengesproken door de informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt dat u niet alleen niet op de hoogte bent van de Afghaanse kalender, maar ook niet van het klimaat en de weersomstandigheden in de regio waarvan u zegt afkomstig te zijn.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dient het CGVS te besluiten dat uw kennis over beweerde regio van herkomst dusdanige gebreken kent dat er aan uw beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht.

In dit verband is het overigens opmerkelijk dat u zelfs niet bij benadering kan zeggen hoe lang u onderweg was van Afghanistan tot België. U stelt dat de ambtenaar van het CGVS dit zelf maar moet berekenen, maar op de vraag of uw reis één maand, vijf maanden,... duurde stelt u dat u zich dit niet meer kan herinneren (CGVS p.9). Dit is eens te meer een zeer bevreemdende vaststelling die vragen oproept bij de geloofwaardigheid van uw herkomst en de plaats waar u uw reis naar België heeft aangevat.

U riep als verklaring voor uw gebrekkige kennis verschillende keren in dat u zich niet heeft kunnen informeren omdat u zeven jaar lang het huis niet heeft verlaten wegens de dreiging dat J. K. (...) u zou ontvoeren. Naast het gegeven dat u geen enkel concreet bewijs heeft voorgelegd van deze feiten dient het CGVS op te merken dat uw verklaringen hieromtrent slechts weinig geloofwaardig zijn. Uw zeven jaar durende isolatie kan dan ook niet als verklaring aanvaard worden voor uw ernstig gebrek aan kennis van de regio waarvan u zegt afkomstig te zijn.

Zo verklaarde u dat J. K. (...), een familielid van u, lid was van de taliban en u wilde rekruteren, maar u kan over deze persoon vreemd genoeg erg weinig informatie geven. Zo weet u niet hoe oud J. K. (...) ongeveer is (CGVS, 15) noch waar hij ergens in Nuristan woonde (CGVS, 16). Over zijn functie en activiteiten kan u evenmin duiding geven. U weet niet wanneer hij de taliban vervoegde, noch wat zijn bezigheden waren tijdens de talibanperiode (CGVS, 15). U weet evenmin voor wie hij werkte of wie zijn commandant was (CGVS, 15-16). U verklaart dat hij bommen maakte, mensen vermoordde en mensen trainde voor zelfmoordaanslagen, maar u kan niet zeggen waar hij deze activiteiten dan wel uitvoerende (CGVS, 16), noch kan u voorbeelden geven van incidenten waarbij hij betrokken was (CGVS, 21). U verklaarde dat hij steeds in het gezelschap was van twee bodyguards en twee zonen, maar u weet niet of er andere personen bij zijn activiteiten betrokken zijn (CGVS, 21). Hoewel J. K. (...) volgens u zeer regelmatig naar Kunar kwam, kan u niet verduidelijken wat hij kwam doen (CGVS, 16). U verklaarde dat J. K. (...) u wou meenemen naar Nuristan toen u de leeftijd van 10 jaar bereikte maar u kan dan weer niet uitleggen waar hij u precies naartoe wou nemen (CGVS, 17). Hoewel u stelde dat J. K. (...) sterker en bekender wou worden en om deze reden mensen rekruteerde, kan u geen idee geven van hoeveel mensen hij reeds achter zich kon scharen (CGVS, 22). Wanneer u wordt gevraagd om eender wat over zijn werk te vertellen, antwoordt u dat u dit niet kan (CGVS, 21). Ook eerder stelde u niets over zijn werk te weten (CGVS, 16). Als reden hiervoor zegt u dat u zeven jaar niet buitenkwam en hierdoor niemand sprak die u kon informeren (CGVS, 21), hetgeen eigenaardig is omdat uw eigen familie de informatiebron bij uitstek is aangezien J. K. (...) met jullie verwant is. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat J. K. (...) wel degelijk over zijn activiteiten met uw vader praatte (CGVS, 22). Het is dan ook geheel niet geloofwaardig dat u niet getracht heeft inlichtingen in te winnen over de persoon waarvan u stelt dat hij gedurende zeven jaar geprobeerd heeft u mee te nemen om de taliban te vervoegen. Dat u zich over al deze aspecten zo goed als onwetend moet verklaren en zich slechts in vage en algemene bewoordingen moet uitlaten, is bijzonder opmerkelijk en roept ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Bovendien valt ook volgende tegenstrijdigheid op. Bij DVZ verklaarde u dat J. K. (...) uw oom is langs moederszijde terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS stelde dat u langs moederszijde enkel een tante heeft (die mentale problemen heeft en in uw dorp woont). Ook wanneer u herhaaldelijk gevraagd werd naar uw overige familieleden noemde u J. K. (...) op geen enkel moment (CGVS, 8). Pas wanneer u het had over uw asielproblemen vermeldde u plots J. K. (...), die op dat moment volgens u de man is van een tante van uw vader (CGVS, 15). Wanneer u gevraagd werd waarom u hem niet vermeldde wanneer u gevraagd werd uw familieleden op te sommen, zei u dat hij geen familie is, slechts een verre verwant, hetgeen wordt tegengesproken door uw verklaring op DVZ dat hij uw oom langs moederszijde is. Gezien u deze verklaring werd voorgelezen, u deze ondertekend heeft en u ten tijde van het gehoor op het CGVS er geen opmerkingen over had (CGVS, 2), duidt deze discrepantie in uw verklaringen over uw familieband met J. K. (...) wederom op de bedrieglijkheid van uw verklaringen.

Overigens kan u evenmin duiden wat J. K. (...) met u van plan was. U wist enkel te vertellen dat u "dacht" dat hij u "misschien" wou trainen om een zelfmoordaanslag te plegen (CGVS, 22). Het is weinig geloofwaardig dat J. K. (...) u in zijn pogingen om u te overtuigen niet meer informatie heeft gegeven omtrent zijn plannen met u. Daarnaast valt het het CGVS ook op dat u bij DVZ verklaard heeft dat J. K. (...) u wel degelijk uitdrukkelijk heeft gezegd dat u met hem moest samenwerken en

een zelfmoordaanslag moest plegen. Wanneer u gevraagd werd naar dit verschil in uw uitspraken stelde u dat u misschien heeft gezegd dat u dacht dat hij u misschien wou klaarmaken voor zelfmoordaanslagen en gevechten tegen nationale troepen (CGVS,22) wat niet kan gevolgd worden.

Volgens u verklaringen was u tien jaar toen J. K. (...) uw vader zei dat hij u ging ontvoeren wanneer hij u buiten zag (CGVS, 17). Hierna kwam hij nog geregeld naar uw huis (CGVS, 17, 19). Aangezien uw ouders bang waren dat de taliban agressief zouden worden en dat J. K. (...) u zou meenemen, bleef u de daaropvolgende zeven jaren binnenshuis (CGVS, 12, 15 en 21) en verstopte u zich op het toilet wanneer J. K. (...) op bezoek kwam (CGVS, 17). Waar u initieel stelde dat u zich telkens gedurende de tijd dat hij op bezoek kwam op het toilet verstopte en hij op die momenten vaak bij jullie kwam eten, verklaarde u later dat u het toilet verliet als het etenstijd was: op die momenten ging u naar uw eigen kamer (CGVS, 18-19). Wanneer u hierop werd gevraagd waarom u eerder zei dat u heel de tijd op het toilet bleef als hij jullie bezocht, antwoordde u dat u niet gewoon bent om veel te spreken en u zich niet concentreert (CGVS, 18). Gelet op het feit dat u uw uitspraken over uw verblijf op het toilet eerder heeft bevestigd kan aan deze argumentatie echter weinig geloof worden gehecht (CGVS, 18). Gevraagd naar de reden waarom u dan toch tijdens zijn aanwezigheid uw schuilplaats verliet, antwoordde u al lachend dat u niet op het toilet kon blijven omdat het er stonk en dit niet gezond is (CGVS, 18 en 19). Het is weinig geloofwaardig dat u, die die de vrees had om door deze man te worden meegenomen en door deze vrees zeven jaar lang uw huis niet verliet, wel uw schuilplaats durfde te verlaten, net op het moment dat de man die u vreesde in uw buurt aanwezig was, enkel en alleen omdat de geur van uw schuilplaats u niet beviel. Dat u verklaarde dat J. K. (...) gedurende zijn aanwezigheid in de gastenkamer was en niet in jullie huis kwam voegt weinig betekenis toe aan het feit dat het zeer eigenaardig is dat u zich initieel uit vrees voor hem ging verstoppen, maar dit niet deed tijdens de lunchtijd omdat het toilet niet goed rook (CGVS, 19).

Daarnaast acht het CGVS het evenmin geloofwaardig dat, indien J. K. (...) u daadwerkelijk wou ontvoeren, hij gedurende die zeven jaar niet meer actie ondernam om zijn doel te bereiken. Volgens uw verklaringen vroeg hij uw vader waar u was en keek hij ook buiten voor jullie huis wat rond wanneer hij daar onder de bomen ging zitten. Andere dingen om u te zoeken deed hij niet (CGVS, 19). Wanneer u wordt gevraagd of hij jullie huis doorzocht, antwoordde u dat hij dat niet deed omdat hij respect had voor de traditie (CGVS, 18), wat een vreemde uitspraak is gezien het gegeven dat deze man er mee dreigde u tegen de wil in van uw familie mee te nemen. Overigens voegde u er zelf aan toe dat hij zich tijdens zijn aanwezigheid in jullie huis niet als een gast gedroeg, hetgeen evenmin van respect betuigt. Hieruit volgt dat uw verklaring dat J. K. (...) uit respect niet daadkrachtiger was weinig betekenis heeft. Het feit dat u verklaarde dat J. K. (...) in de zevende maand na de aanval opnieuw naar jullie huis kwam en hierbij aankondigde dat hij u zou meenemen wanneer hij terug kwam van een vriendenbezoek (CGVS, 20) is evenmin erg aannemelijk. Door deze aankondiging gaf u immers de kans bij uitstek om weg te vluchten.

Gelet op al deze elementen acht het CGVS het niet geloofwaardig dat u een familielid had, J. K. (...), die u gedurende zeven jaar heeft willen ontvoeren en dat u om deze reden al die jaren uw ouderlijk huis niet heeft verlaten. U gaf aan dat u op sommige dingen niet kon antwoorden omdat u geen onderwijs genoot (CGVS, 13). De boven opgemerkte vaststellingen betreffen evenwel zaken als de Afghaanse naam voor het nieuwjaarsfeest, namen van dorpen, namen van de zomermaanden,... die eerder als algemene kennis, los van het opleidingsniveau, kunnen worden beschouwd. Hoewel u op het CGVS eveneens vermeldde dat u met mentale problemen kampt en dit inroept voor het uitblijven van sommige antwoorden, geeft u, hoewel u de kans wordt geboden, hierover geen uitleg en verklaarde u er niet mee naar de dokter te zijn geweest (CGVS, 5). Er kan aan uw uitspraak dat u gek werd dan ook weinig waarde worden gehecht. Hieruit volgt dat u geen valabele verklaringen heeft voor uw gebrek aan kennis over uw regio van herkomst.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de

betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert aan dat hij sommige vragen over zijn geboortestreek in Afghanistan niet kan beantwoorden omdat hij zeven jaar lang ondergedoken leefde in het ouderlijk huis. Hij voert aan dat het antwoord niet nader werd onderzocht. Het als niet geloofwaardig beschouwen van deze verklaringen is volgens verzoeker een gebrekkige motivering.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat indien hij door middel van studie zichzelf een Afgaanse verleden zou hebben willen aanmeten, hij de naam van het districtscentrum van Watapur meteen had kunnen opnoemen. Hij heeft het niet ingestudeerd, integendeel hij is een ongeletterde jongeman uit een afgelegen deel van Afghanistan die nauwelijks buiten zijn familiale omgeving kwam. Aan het feit dat hij zich niet alle details van zijn geboortestreek meteen voor de geest kan halen, worden disproportionele gevolgen gegeven. De provincie Kunar is momenteel een van de gevaarlijkste provincies het land. Verzoeker is van oordeel dat zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is afkomstig uit Semantan in het district Watapur in de provincie Kunar. Hij verwijst naar mediaberichten

waaruit de ernstige toestand aldaar blijkt. Verzoeker voert dan ook aan dat er in de provincie Kunar sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

In zijn beslissing van 21 februari 2014 oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakt werkelijk afkomstig te zijn uit de door hem voorgehouden regio. Bijgevolg werd geen geloof gehecht aan het asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio. Deze beoordeling steunt op de volgende vaststellingen:

(i) na leeftijdsonderzoek werd vastgesteld dat verzoeker ouder is dan 18 jaar waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is (beslissing dienst Voogdij ter kennis gebracht op 27 november 2013). Het gegeven dat hij ten onrechte voorhield minderjarig te zijn brengt zijn algemene geloofwaardigheid in gedrang;

(ii) het ontbreekt verzoeker aan elementaire kennis over zijn beweerde regio van herkomst. Hij heeft geen idee over de grootte van zijn eigen dorp, waar hij nochtans heel zijn leven zou hebben gewoond. Hij kon zelfs niet duiden of er veertig dan wel duizend huizen staan in zijn dorp. Gevraagd naar de naam van het centrum van zijn district, antwoordde hij eerst dat hij dit vergeten is. Wanneer daarna werd doorgevraagd naar de locatie van buitenlandse militaire basissen in zijn regio, herinnerde hij zich plots de naam van zijn districtscentrum. Gezien zijn dorp slechts een aantal dorpen van het districtscentrum verwijderd zou zijn, doet het gegeven dat hij de naam van het districtscentrum zo moeilijk kan oproepen het vermoeden rijzen dat hij deze zaken heeft ingestudeerd. Uit informatie blijkt dat verzoekers bewering dat zijn dorp op 20 minuten te voet van de provinciehoofdstad gelegen is, niet overeenstemt met de realiteit. De afstand tussen zijn dorp en de provinciehoofdstad Asadabad bedraagt ongeveer 10 kilometer in vogelvlucht. Ook verzoekers bewering dat er vier of vijf dorpen tussen zijn dorp en de provinciehoofdstad liggen, is onjuist;

(iii) verzoekers beschrijving van de omgeving van zijn dorp is weinig accuraat voor iemand die beweert er zijn hele leven te hebben gewoond. Hij verklaarde dat er maar één rivier door zijn district stroomt, de Pech, terwijl uit informatie blijkt dat er een tweede rivier door het district stroomt, die met deze rivier samenkomt in het districtscentrum, niet ver van zijn dorp;

(iv) verzoeker noemde twee manieren om van zijn dorp naar het districtscentrum te gaan, een weg langs de rivier en een weg langs Karai. De dorpen Ghondi en Shingan zouden langs de weg naast de rivier liggen en deze weg is onverhard. Uit informatie blijkt inderdaad dat er een weg loopt naast de Pech rivier, maar dat deze weg is verhard en dat de werken om deze weg aan te leggen beëindigd werden in 2008, lang voor verzoeker zijn dorp verliet. Gezien deze weg langs zijn eigen dorp loopt, is het onwaarschijnlijk dat hij niet weet dat deze weg verhard is. Gevraagd of het dorp Ghondi, dat volgens hem op de weg ligt naar het districtscentrum, aan dezelfde kant van de weg ligt als zijn eigen dorp of aan de andere kant, verklaarde hij dit niet te weten aangezien hij "de kaart niet kent". Gezien hij zelf Ghondi noemde als dorp op weg naar het districtscentrum is het weinig aannemelijk dat hij dit dorp niet kan lokaliseren;

- (v) gevraagd om dorpen te noemen aan de andere kant van de rivier, noemde hij twee dorpen die inderdaad aan de andere kant van de rivier liggen, maar ook Shengan, een dorp dat aan dezelfde kant van de rivier ligt als zijn eigen dorp. Gezien dit dorp relatief dicht bij zijn eigen dorp ligt is het vreemd dat hij zich hierover vergist. Gevraagd om het dorp Koz Karmol te situeren zei hij dat je de brug van Qamchi moet oversteken. Uit informatie blijkt echter dat het dorp Koz Karmol een naburig dorp is van Semantan en dat de vermelde brug helemaal niet in de buurt van het dorp Koz Karmol ligt. De dorpen Malikana en Bar Karmol, eveneens naburige dorpen van Semantan, zeggen hem daarenboven helemaal niets. Bovendien benoemde verzoeker de aan hem getoonde foto van een brug in zijn regio foutief als de Qamchi brug, terwijl het een foto was van een brug in een naburig dorp van Semantan, nl. Malikana;
- (vi) verzoeker kon de basissen van de buitenlandse troepen in zijn regio lokaliseren, maar kon verder geen enkel voorbeeld geven van incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen. Dit is opmerkelijk aangezien er verschillende incidenten terug te vinden zijn in zijn regio waarbij burgerslachtoffers vielen. Verzoekers provincie staat bekend als de provincie met een van de hoogste aantallen burgerslachtoffers in Afghanistan. Het is bovendien frappant dat hij enerzijds niet in staat is om zelfs maar één voorbeeld te geven van een incident waarbij burgerslachtoffers vielen terwijl hij anderzijds gedetailleerd enkele incidenten kan weergeven waarbij hogergeplaatste Afghanen omkwamen. Het contrast tussen zijn verklaringen hieromtrent doet wederom het vermoeden rijzen dat zijn verklaringen omtrent de incidenten waarbij vooraanstaanden omkwamen een ingestudeerd karakter hebben;
- (vii) verzoeker kan geen voorbeelden geven van werken of reconstructieprojecten in zijn regio, terwijl uit de informatie blijkt dat onder meer de Pech River Road werd aangelegd, die voorbij zijn dorp komt, en er een brug werd gebouwd die zijn district met de provinciehoofdstad verbindt. Hij weet dat er in zijn regio soms overstromingen gebeurden maar deze waren volgens hem eerder beperkt in omvang zonder vernielingen aan huizen en velden. Uit de informatie blijkt dat er wel degelijk overstromingen plaatsvonden die vele hectaren veld in zijn district vernielden, evenals een belangrijke brug die zijn district met de provinciehoofdplaats verbond;
- (viii) hoewel hij Zalmai noemde als districtchef van Watapur, kent hij zijn volledige naam niet, noch weet hij tot welke stam deze behoort. Iets anders kan hij evenmin over hem vertellen. Het is vreemd dat hij niet meer informatie kan aanbrengen over het hoofd van zijn district, zelfs al heeft hij hem persoonlijk nooit ontmoet. In de Afghaanse context, die sterk bepaald wordt door stam- en clanverbanden, is het bijzonder opmerkelijk dat hij over de persoon die het hoofd is van zijn district niet verder komt dan de blote opsomming van zijn naam;
- (ix) verzoeker kon niet antwoorden op eenvoudige vragen over de verschillende etnische groepen in Afghanistan. Zo weet hij niet welke personen of groepen er in Afghanistan Dari spreken. Hij weet enkel te zeggen dat ze 'farsisprekenden' worden genoemd, maar heeft geen enkel idee of ze ook anders gekend zijn, terwijl het algemeen geweten is dat een aantal grote bevolkingsgroepen van Afghanistan, zoals de Hazara's en de Tadjieken, het Dari als voornaamste taal hanteren. Verder heeft hij geen enkele notie waar de Hazara's ergens in Afghanistan leven. Daarenboven kan hij geen bekende personen noemen van de Safi stam, de stam waartoe hij volgens zijn eigen verklaringen behoort, wat eveneens eigenaardig is gezien het belang van de stammen in de Afghaanse samenleving;
- (x) verzoekers gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender valt op. Hij gaf zelfs expliciet toe niet de volgorde van de Afghaanse maanden te kennen. Hij kan niet zeggen in welke maand hij Afghanistan verliet; hij stelde dat dit in de maand van de ramadan was maar kon niet vertellen in welke maand de ramadan in 2013 viel. Voorts heeft hij geen enkel idee hoe nieuwjaarsdag in Afghanistan wordt genoemd. Dit is nochtans een algemeen bekend gegeven in dit land. Hoewel hij verklaarde dat er in de zomer overstromingen zijn kan hij in zijn geheel niet benoemen welke de zomermaanden zijn. Als reden hiervoor zegt hij dat het altijd vriest in Kunar, hetgeen duidelijk wordt tegengesproken door de informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt dat hij niet alleen niet op de hoogte is van de Afghaanse kalender, maar ook niet van het klimaat en de weersomstandigheden in de regio waarvan hij zegt afkomstig te zijn;
- (xi) verder kon verzoeker zelfs niet bij benadering zeggen hoe lang hij onderweg was van Afghanistan tot België. Hij stelt dat de ambtenaar van het CGVS dit zelf maar moet berekenen, maar op de vraag of zijn reis één maand, vijf maanden,... duurde, kan hij zich dit niet meer herinneren. Dit roept vragen op bij de geloofwaardigheid van zijn herkomst en de plaats waar hij zijn reis naar België heeft aangevat;
- (xii) de verklaring dat hij zeven jaar lang het huis niet heeft verlaten wegens de dreiging dat J. K. (...) hem zou ontvoeren, wordt niet aanvaard. Verzoeker legt geen enkel bewijs voor van deze feiten en zijn verklaringen hieromtrent zijn slechts weinig geloofwaardig. Zijn zeven jaar durende isolatie kan niet als verklaring aanvaard worden voor zijn ernstig gebrek aan kennis van de regio waarvan hij zegt afkomstig te zijn;
- (xiii) verzoeker verklaarde dat J. K. (...), een familielid, lid was van de taliban en hem wilde rekruteren, maar verzoeker kan over deze persoon erg weinig informatie geven. Hij weet niet hoe oud J. K. (...) ongeveer is noch waar hij ergens in Nuristan woonde. Over zijn functie en activiteiten kan hij evenmin

duiding geven. Hij weet niet wanneer hij de taliban vervoegde, noch wat zijn bezigheden waren tijdens de talibanperiode. Hij weet evenmin voor wie hij werkte of wie zijn commandant was. Hij verklaart dat hij bommen maakte, mensen vermoordde en mensen trainde voor zelfmoordaanslagen, maar kan niet zeggen waar hij deze activiteiten dan wel uitoefende, noch kan hij voorbeelden geven van incidenten waarbij hij betrokken was. Hij verklaarde dat hij steeds in het gezelschap was van twee bodyguards en twee zonen, maar weet niet of er andere personen bij zijn activiteiten betrokken zijn. Hoewel J. K. (...) volgens hem zeer regelmatig naar Kunar kwam, kan hij niet verduidelijken wat hij kwam doen. Hij verklaarde dat J. K. (...) hem wou meenemen naar Nuristan toen verzoeker 10 jaar werd maar kan dan weer niet uitleggen waar hij hem precies naar toe wou nemen. Hoewel verzoeker stelde dat J. K. (...) sterker en bekender wou worden en om deze reden mensen rekruteerde, heeft hij geen idee hoeveel mensen hij reeds achter zich kon scharen. Gevraagd om iets over zijn werk te vertellen, antwoordt verzoeker dat hij dit niet kan. Ook eerder stelde hij niets over zijn werk te weten. Als reden hiervoor zegt hij dat hij zeven jaar niet buitenkwam en hierdoor niemand sprak die hem kon informeren, hetgeen eigenaardig is omdat zijn eigen familie de informatiebron bij uitstek is aangezien J. K. (...) met hen verwant is. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat J. K. (...) wel degelijk over zijn activiteiten met zijn vader praatte. Het is dan ook geheel niet geloofwaardig dat hij niet getracht heeft inlichtingen in te winnen over de persoon waarvan hij stelt dat hij gedurende zeven jaar geprobeerd heeft hem mee te nemen om de taliban te vervoegen. Dat verzoeker zich over al deze aspecten zo goed als onwetend moet verklaren en zich slechts in vage en algemene bewoordingen moet uitlaten, is bijzonder opmerkelijk en roept ernstige vraagtekens op bij zijn geloofwaardigheid;

(xiv) bij DVZ verklaarde verzoeker dat J. K. (...) zijn oom is langs moederszijde terwijl hij voor het CGVS stelde dat hij langs moederszijde enkel een tante heeft. Herhaaldelijk gevraagd naar zijn overige familieleden noemde hij J. K. (...) op geen enkel moment. Pas wanneer hij het had over zijn asielp Problemen vermeldde hij plots J. K. (...), die op dat moment volgens verzoeker de man is van een tante van zijn vader. Gevraagd waarom hij hem niet vermeldde wanneer hij gevraagd werd zijn familieleden op te sommen, zei hij dat hij geen familie is, slechts een verre verwant, hetgeen wordt tegengesproken door zijn verklaring op DVZ dat hij verzoekers oom langs moederszijde is. Gezien deze verklaring werd voorgelezen, verzoeker deze ondertekend heeft en hij ten tijde van het gehoor op het CGVS er geen opmerkingen over had, duidt deze discrepantie in zijn verklaringen over zijn familieband met J. K. (...) wederom op de bedrieglijkheid van zijn verklaringen;

(xv) verzoeker kan niet duiden wat J. K. (...) met hem van plan was. Hij "dacht" dat hij hem "misschien" wou trainen om een zelfmoordaanslag te plegen. Het is weinig geloofwaardig dat J. K. (...) hem in zijn pogingen om hem te overtuigen niet meer informatie heeft gegeven omtrent zijn plannen. Bovendien verklaarde verzoeker bij DVZ dat J. K. (...) hem wel degelijk zei dat verzoeker met hem moest samenwerken en een zelfmoordaanslag moest plegen. Met dit verschil geconfronteerd antwoordt verzoeker dat hij zei dat hij dacht dat hij hem misschien wou klaarmaken voor zelfmoordaanslagen en gevechten tegen nationale troepen wat niet kan gevolgd worden;

(xvi) verzoeker verklaarde dat hij tien jaar was toen J. K. (...) zijn vader zei dat hij hem ging ontvoeren wanneer hij hem buiten zag. Hierna kwam hij nog geregeld naar zijn huis. Aangezien zijn ouders bang waren dat de taliban agressief zouden worden en dat J. K. (...) hem zou meenemen, bleef hij de daaropvolgende zeven jaren binnenshuis en verstopte zich op het toilet wanneer J. K. (...) op bezoek kwam. Waar verzoeker aanvankelijk stelde dat hij zich telkens gedurende de tijd dat hij op bezoek kwam op het toilet verstopte en hij op die momenten vaak bij hen kwam eten, verklaarde hij later dat hij het toilet verliet als het etenstijd was: op die momenten ging hij naar zijn eigen kamer. Gevraagd waarom hij eerder zei dat hij heel de tijd op het toilet bleef als J. K. (...) hen bezocht, antwoordde hij dat hij niet gewoon is om veel te spreken en zich niet concentreerde. Aangezien verzoeker zijn uitspraken over zijn verblijf op het toilet eerder bevestigde kan aan deze argumentatie echter weinig geloof worden gehecht. Gevraagd naar de reden waarom hij dan toch tijdens zijn aanwezigheid zijn schuilplaats verliet, antwoordde hij al lachend dat hij niet op het toilet kon blijven omdat het er stonk en dit niet gezond is. Het is weinig geloofwaardig dat verzoeker, die vreesde om door deze man te worden meegenomen en hierom zeven jaar lang zijn huis niet verliet, wel zijn schuilplaats durfde te verlaten, net op het moment dat de man die hij vreesde in de buurt was, enkel en alleen omdat de geur van zijn schuilplaats hem niet beviel. Dat hij verklaarde dat J. K. (...) gedurende zijn aanwezigheid in de gastenkamer was en niet in hun huis kwam voegt weinig betekenis toe aan het feit dat het zeer eigenaardig is dat hij zich initieel uit vrees voor hem ging verstoppen, maar dit niet deed tijdens de lunchtijd omdat het toilet niet goed rook;

(xvii) verder is het niet geloofwaardig dat, indien J. K. (...) hem daadwerkelijk wou ontvoeren, hij gedurende die zeven jaar niet meer actie ondernam om zijn doel te bereiken. Volgens zijn verklaringen vroeg hij aan zijn vader waar hij was en keek hij ook buiten voor hun huis wat rond wanneer hij daar onder de bomen ging zitten. Andere dingen om hem te zoeken deed hij niet. Gevraagd of hij het huis doorzocht, antwoordde verzoeker dat hij dat niet deed omdat hij respect had voor de traditie, wat een vreemde uitspraak is gezien het gegeven dat deze man er mee dreigde hem tegen de wil in van zijn

familie mee te nemen. Overigens voegde verzoeker er zelf aan toe dat hij zich tijdens zijn aanwezigheid in hun huis niet als een gast gedroeg, hetgeen evenmin van respect betuigt. Hieruit volgt dat zijn verklaring dat J. K. (...) uit respect niet daadkrachtiger was, weinig betekenis heeft. Het feit dat hij verklaarde dat J. K. (...) in de zevende maand na de aanval opnieuw naar hun huis kwam en hierbij aankondigde dat hij hen zou meenemen wanneer hij terug kwam van een vriendenbezoek, is evenmin erg aannemelijk. Door deze aankondiging gaf hij hem immers de kans om te vluchten;

(xviii) waar verzoeker verklaart dat hij op sommige dingen niet kon antwoorden omdat hij geen onderwijs genoot, betreffen de opgemerkte vaststellingen evenwel zaken als de Afghaanse naam voor het nieuwjaarsfeest, namen van dorpen, namen van de zomermaanden,... die eerder als algemene kennis, los van het opleidingsniveau, kunnen worden beschouwd. Hoewel hij eveneens vermeldde met mentale problemen te kampen en dit inroept voor het uitblijven van sommige antwoorden, geeft hij, hoewel als hem de kans wordt geboden, hierover geen uitleg en verklaarde er niet mee naar de dokter te zijn geweest. Er kan aan de uitspraak dat hij gek werd dan ook weinig waarde worden gehecht;

(xix) zo verzoeker ooit al in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat hij reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg wordt besloten dat aan verzoekers asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en hij aan de hand van zijn verklaringen zijn nood aan bescherming niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker aanvoert dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat hij gedurende zeven jaar ondergedoken leefde en derhalve een aantal vragen niet kon beantwoorden, gaat hij vooreerst voorbij aan het motief in de bestreden beslissing, dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk zeven jaar lang ondergedoken te hebben geleefd. Dit motief, dat uitvoerig steun vindt in verzoekers verklaringen, wordt in het verzoekschrift niet betwist. Daarnaast stelt de Raad vast dat de onwetendheden die in hoofde van verzoeker werd vastgesteld onder meer betrekking hebben op de grootte van zijn dorp (40 dan wel 1000 huizen), de naam van het districtscentrum, de afstand tot de provinciehoofdstad, de rivieren die door zijn district lopen, de stammen in Afghanistan en de Afghaanse kalender, zoals de naam van de zomermaanden. Het betreft hier zeer elementaire gegevens over de Afghaanse context, die bovendien onveranderlijk zijn. Zelfs indien aanvaard zou worden dat verzoeker daadwerkelijk zeven jaar ondergedoken leefde in het ouderlijk huis, quod non, zijn deze gegevens dermate elementair dat van een persoon die daadwerkelijk uit Afghanistan afkomstig is, kan worden verwacht dat hij deze gegevens kent. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij beschikt over zulk een elementaire kennis van de Afghaanse context.

Waar verzoeker aanvoert dat, indien hij de zaken zou ingestudeerd hebben teneinde zich een Afghaans profiel aan te meten, hij gegevens zoals het districtscentrum van Watapur, zeker zou kunnen opnoemen, stelt de Raad vast dat dit een loutere bewering is. De Raad is van oordeel dat het zich pas na verloop van tijd kunnen oproepen van elementaire gegevens van het districtscentrum niet ver van waar hij woonde, inderdaad getuigt van weinig doorleefdheid. Met betrekking tot het ingestudeerde karakter van verzoekers antwoorden, wijst de Raad er bovendien op dat verzoeker geen voorbeeld kon geven van een incident met burgerslachtoffers in zijn regio (er waren er verschillende) maar wel gedetailleerd incidenten kon beschrijven waarbij hooggeplaatsten werden gedood. Dit motief, dat verzoeker niet betwist, doet eveneens het vermoeden rijzen dat hij de zaken heeft ingestudeerd. Bovendien betreft het hier geenszins het enige motief in de bestreden beslissing en wordt op basis van de talrijke hogergenoemde en niet betwiste motieven besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn van de regio die hij voorhoudt.

Waar verzoeker wijst op het feit dat de provincie Kunar bijzonder gevaarlijk is, gaat hij voorbij aan de zeer uitgebreide motivering van de bestreden beslissing, op grond waarvan wordt besloten dat hij niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit Afghanistan. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert gaat het hier geenszins om een vaag vermoeden maar om een zeer uitgebreide motivering, die verzoeker geenszins betwist laat staan weerlegt. Deze motieven vinden steun in de de verklaringen zoals afgelegd door verzoeker en zijn wel degelijk draagkrachtig. De Raad bevestigt dan ook deze motieven en maakt ze tot de zijne.

Geen van de door verzoeker aangevoerde middelen is gegrond.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2. Nopens de subsidiaire bescherming

Gelet op het feit dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afghanistan, kan in zijnen hoofde evenmin worden besloten tot het bestaan van een risico op ernstige schade in zijnen hoofde van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Zowel de commissaris-generaal als de Raad verkeren in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. Het is met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus van essentieel belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT